

Baldrs drauma

Helrunar

Senn váru æsir
allir á þingi
ok ásynjur
alla á máli,
ok um þat reðu
ríkir tívar,
hví væri Baldri
ballir draumar.

Upp reis Óðinn,
alda gautr,
ok hann á Sleipni
söðul of lagði;
reið hann niðr þaðan
niflheljar til;
mætti hann hvelpi,
þeim er ór helju kom.

Sá var blóðugr
um brjóst framan
ok galdrs föðr
gól of lengi;
fram reið Óðinn,
foldvegr dunði;
hann kom at hávu
Heljar ranni.

Þá reið Óðinn
fyrir austan dyrr,
þar er hann vissi
völu leiði;
nam hann vittugri
valgaldr kveða,
unz nauðig reis,
nás orð of kvað:

"Hvat er manna þat
mér ókunnra,
er mér hefir aukit
erfitt sinni?
Var ek snivin snævi
ok slegin regni
drífin döggu,
dauð var ek lengi."

"Vegtamr ek heiti,
sonr em ek Veltams;
segðu mér ór helju,
ek mun ór heimi:
Hveim eru bekkir
baugum sánir
flet fagrlic
flóuð gulli?"

"Hér stendr Baldri
of brugginn mjöðr,
skírar veigar,

liggr skjöldr yfir,
en ásmegir
í ofvæni;
nauðug sagðak,
nú mun ek þegja."

"Þegj-at-tu, völva,
þik vil ek fregna,
unz alkunna,
vil ek enn vita:
Hverr mun Baldri
at bana verða
ok Óðins son
aldri ræna?"

"Höðr berr hávan
hróðrbaðm þinig,
hann mun Baldri
at bana verða
ok Óðins son
aldri ræna;
nauðug sagðak,
nú mun ek þegja."

"Þegj-at-tu, völva,
þik vil ek fregna,
unz alkunna,
vil ek enn vita:
Hverr mun heift Heði
hefnt of vinna
eða Baldrs bana
á bál vega?"

"Rindum berr Vála
í veströllum,
sá mun Óðins sonr
einnætr vega:
hönd of þvær
né höfuð kembir
áðr á bál of berr
Baldrs andskota;
nauðig sagðak,
nú mun ek þegja."

"Þegj-at-tu, völva,
þik vil ek fregna,
unz alkunna,
vil ek enn vita:
Hverjar ro þær meyjar,
er at muni gráta
ok á himin verpa
halsa skautum?"

"Ert-at-tu Vegtamr,
sem ek hugða,
heldr ertu Óðinn,
aldinn gautr."
"Ert-at-tu völva
né vís kona,
heldr ertu þriggja
þursa móðir."

"Heim ríð þú, Óðinn,

ok ver hróðigr,
svá komir manna
meir aftr á vit,
er lauss Loki
líðr ór böndum
ok ragna rök
rjufendr koma."